

АНОТАЦІЯ

Метою даної роботи є оцінити рівень активності маркерних ферментів сироватки крові щурів у динаміці розвитку експериментального артриту при тривалому введенні німесуліді і целекоксибу.

У дослідженні були використані біохімічні (кінетичний метод визначення), фармакологічні (метод tail flick, волюмометричний метод) та статистичні методи для оцінки впливу целекоксибу і німесуліді. Препарати вводили щурам щоденно протягом усього періоду спостережень (до 56 діб).

Встановлено, що у динаміці розвитку ад'ювант-індукованого артриту у щурів, який супроводжується больовим синдромом та набряком кінцівок, знижується активність аланінамінотрансферази, аспартатамінотрансферази, лужної фосфатази у сироватці крові, що найбільше проявляється на 49-56 добу. Застосування целекоксибу призводить до часткової нормалізації активності маркерних ферментів сироватки крові щурів на початку періоду згасання патологічного процесу (на 49 добу), отже його застосування є доцільнішим, ніж німесуліді.

Целекоксиб має більш виразну протибольову та протинабрякову активність, проте німесулід проявляє більш тривалий протизапальний ефект на тлі ад'ювант-індукованого артриту.

Таким чином целекоксиб і німесулід проявляють протибольову та протинабрякову активність і частково відновлюють активність маркерних ферментів сироватки крові щурів, при цьому застосування целекоксибу є більш ефективним.

Кваліфікаційна робота викладена на 62 сторінках, ілюстрована 7 таблицями. Список використаних джерел включає 70 робіт.

Ключові слова: німесулід, целекоксиб, аланінамінотрансфераза, аспартатамінотрансфераза, лужна фосфатаза, ад'ювант-індукований артрит.